

Det er et faktum, at hr. Søren Søndergaard aldrig vil stille sig tilfreds. Meningen med ikke at stille sig tilfreds kan der være mange gisninger om. Min mening har jeg givet udtryk for tidligere på dagen, nemlig at venstrefløjen ganske enkelt ønsker, at Politiets Efterretningstjeneste aldrig skal have arbejdsro til at fortsætte med sit egentlige arbejde.

Så god eller ond vilje, en sådan rapport vil aldrig blive færdig. Dermed er Enhedslisten også imod en undersøgelse, og det er vi glade for at kunne konstatere.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Med formandens tilladelse vil jeg svare på det spørgsmål, der blev stillet til mig, og det var, at hr. Søren Søndergaard spurgte, om jeg var indstillet på at lytte til også Enhedslistens synspunkter i den videre debat.

Det er kommet frem under forhandlingerne i dag, selv sådan at jeg kunne registrere det, at der ikke umiddelbart er et flertal for lovforslag nr. L 65.

Det siger sig selv, at regeringen er indstillet på at forhandle med alle partier i Folketinget, og regeringen lægger afgørende vægt på, at vi får et så bredt flertal bag denne undersøgelse som overhovedet muligt.

Men det er igen vigtigt, at det er en undersøgelsesform, der også giver de tilstrækkelige retssikkerhedsgarantier for dem, der skal indgå i undersøgelsen, og sikrer, at vi også skal have en effektiv efterretningstjeneste for fremtiden.

Når hr. Søren Søndergaard så forsøger at drage paralleller mellem Hetler-undersøgelsen tilbage fra 1977 og Nørrebro-undersøgelsen, så må jeg sige, at der er ikke nogen sammenligning med det forslag, som regeringen har fremsat her i salen om en undersøgelse af Politiets Efterretningstjeneste.

Det håber jeg snart hr. Søren Søndergaard vil give sig tid til at konstatere ved at gå lovforslaget igennem og læse det paragraf for paragraf og dets bemærkninger, for så vil han se, at der er gjort ganske meget ud af, at vi her har en undersøgelsesform, der sikrer, at vi kommer til bunds i de spørgsmål, som er rejst, nemlig om Politiets Efterretningstjeneste har overholdt de regler og retningslinjer, som har været gældende for den tilbage til 1968 og for min skyld også gerne tilbage til 1945 og op til i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 71: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Ophævelse af revisionsbestemmelse, registrering af personfotografi m.v.). Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 29/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lotte Bundsgaard (S):

I Socialdemokratiet mener vi, det er vigtigt med en human flygtningpolitik. Det er afgørende, at vi bliver ved med at være et land, der tager imod mennesker i nød på en ordentlig måde. Det har vi også som mennesker en forpligtelse til.

På den anden side er det afgørende, at vi sikrer, at der bliver ved med at være folkelig opbakning til, at vi som land tager imod mennesker i nød. Her drejer det sig ikke om, at vi skal flirte med den indre svinehund, tværtimod skal vi på den ene side tale om menneskelig forpligtelse og på den anden side sikre, at de asylansøgere, der får asyl, er reelle flygtninge. Skal vi have folkelig forståelse, er det vigtigt, at de mennesker, der ikke har et asylgrundlag og derfor falder ind under åbenbar grundløspceduren, kan sendes ud af vores land hurtigt.

I Socialdemokratiet vil vi gerne føre en flygtningepolitik, der på den ene side står for humanisme og på den anden side sikrer, at de regler, vi vedtager, bliver overholdt. De to ting skal vi have in mente, når vores politik vedtages.

Når vi så ser på selve lovforslaget, nr. L 71, synes vi, det er et fornuftigt og velafbalanceret forslag. Vi stod bag loven i 1995, og vi er enige

i, at revisionsbestemmelserne skal ophæves, og at loven skal videreføres med enkelte tilføjelser.

Vi synes, det er positivt, at man ved lovændringen i 1995 forbedrede rådgivningen af asylansøgere, så asylansøgerne skal gøres bekendt med, at Dansk Flygtningehjælp kan give en god rådgivning. Det var et socialdemokratisk hjertebarn, som vi her fik gennemført. Ved det sikrede vi, at asylansøgerne får en god rådgivning, når de kommer til vores land.

Vi syntes også, det var godt, at man flyttede afhøringsopgaven fra politiet til Udlændingestyrelsen, ikke fordi vi har mistro til politiet, de gør et godt job, ingen tvivl om det, men fordi mange af vores asylansøgere har oplevet grusomme ting med politiet i deres hjemland.

Den øgede fokus på og en forbedring af sagsbehandlingen har betydet, at hvor det for få år tilbage tog år at få sin ansøgning om asyl behandlet, er vi nu nede på under et halvt år i sagsbehandlingstid.

Ved disse tiltag forbedrede man asylansøgerenes forhold, og vi enige i, at disse ting skal videreføres.

I Socialdemokratiet mener vi som sagt, at det er afgørende, at reglerne for asylansøgerne bliver overholdt, bl.a. fordi vi derigennem sikrer en folkelig opbakning. Derfor mener vi, at det er i orden, at følgende ting blev indført ved lovændringen i 1995 og nu foreslås videreført, nemlig frihedsberøvelse af asylansøgere i den særligt fremskyndede åbenbar grundløs-procedure, optagelse af asylansøgerens fingeraftryk og adgang til, at fingeraftrykkene kan registreres i særlige registre, og at der nu bliver givet mulighed for at registrere personfotografier af asylansøgere. Det giver os en mulighed for at afvise de asylansøgere, der ikke har asylgrundlag, samt at sikre en hurtig sagsbehandling, så vi kan bruge ressourcerne på de asylansøgere, som virkelig har brug for vores hjælp.

Vi kan altså i Socialdemokratiet tilslutte os dette lovforslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Lovforslaget indeholder som nævnt en række præciseringer og rettelser af tidligere fejl i loven. Endvidere indeholder forslaget ophævelse af den revisionsbestemmelse, der bl.a. vedrører udlæggelsen af visse opgaver til statsamterne og reglerne om frihedsberøvelse.

Da det fremgår af høringssvarene, at reglerne har fungeret tilfredsstillende, er vi også i Venstre enige i, at bestemmelserne gøres perma-

nente, om end der var en enkelt, vi godt kunne have udeladt.

Vi er til gengæld meget tilfredse med, at der nu indføres nye regler om edb-registrering af foto. Vi håber, at denne bestemmelse vil forebygge asylshopping og sikre en bedre mulighed for identifikation af de asylsøgere, der ikke selv vil medvirke til at oplyse identitet eller bidrage til sagernes oplysning i det hele taget.

Vi er positive over for de fleste punkter i lovforslaget, men vi er på forhånd skeptiske over for reglen om, at 3-års-fristens beregningsprincip skal ændres. Det giver efter vores opfattelse permanent opholdstilladelse på et for tidligt tidspunkt, og det er jo set fra Venstres synspunkt at gå i den forkerte retning.

Der er så forskellige mere tekniske problemer, som vi kan læse i nogle af høringssvarene, og de bør selvfølgelig undersøges nærmere. Det tager vi fat på i Retsudvalget.

Vi har også mærket os, at Københavns Politier af den opfattelse, at der stadig er fejl i loven, og det vil vi selvfølgelig også kigge nærmere på, og hvis det er sandt, går jeg ud fra, at ministeren selv stiller ændringsforslag.

Så vil jeg godt sige, at vi beklager stærkt, at der ikke er givet de hørte myndigheder en rimelig tid til at svare. Det har jo medført, at Dommerforeningen har udtalt, at den meget korte høringsfrist er beklagelig og i strid med indsatsen mod lovsjusk. Den beklagelse vil vi godt tilslutte os i Venstre.

Vi er meget optaget af at dæmme op for lovsjusk. Det er ikke så godt, at så mange af ministeriernes lovforslag udsendes til høring for sent. Det bidrager til mistillid til lovgivningsprocedurerne, og det vanskeliggør Folketingets arbejde. Derfor vil vi i Venstre stærkt opfordre ministeren til at tage høringsprocedurerne mere alvorligt og tilrettelægge arbejdet, så de hørte parter får en rimelig tid til at svare.

Pernille Frahm (SF):

Det lovforslag, vi behandler nu, er i høj grad en fjernelse af revisionsbestemmelserne på en række områder, og så er der et par ændringer af loven.

Jeg skal med det samme sige, at en lang række af de revisionsparagraffer, der blev indført dengang, kunne vi have opfattet som noget af et plaster på såret, i betragtning af hvad det var, man indførte, og vi synes, det er et problem, at man nu indfører ordningerne permanent og

fjerner revisionsparagraffen uden egentlig at have revideret forslagene.

Åbningen om at kunne frihedsberøve asylsøgere giver formentlig en række problemer i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention. Da lovforslaget i første omgang blev fremsat, dengang der var revisionsparagraf på, brugte Justitsministeriet fire sider på at forklare, hvorfor det ikke gav problemer i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention. Alene det giver én en fornemmelse af, at der nok er andre end SF og en del af høringsparterne, kan jeg også se, der har en fornemmelse af, at den bestemmelse her ikke er helt skudsikker.

Vi mangler også en redegørelse for, hvorfor det er så godt at fastholde åbningen om at tage fingeraftryk af asylsøgere. Ifølge forslaget ser man det som et stort fremskridt og mener, at det har virket vældig godt, men der er ikke nogen ordentlig redegørelse for, hvordan det har virket, og hvorfor det er så godt, og der er ikke nogen forklaring på, hvorfor man skal beholde fingeraftrykkene i så lang tid efter, at man har givet folk asyl, og når man ved, hvem de er, når deres identitet er fastlagt.

Vi snakker om mennesker, som ikke er under anklage for at have begået noget kriminelt. Det er folk, der forsøger at få asyl i Danmark. Det er vel formentlig ikke i sig selv en kriminel handling, så derfor forstår vi ikke, hvorfor man fastholder, at samtlige asylsøgere skal have taget fingeraftryk, og at der er så lang en frist for at opbevare dem.

Vi ser positivt på den del, der handler om, at Dansk Flygtningehjælp kan komme ind i en rådgivende rolle i udvisnings- og afvisningssituationerne specielt i forhold til Dublindeklarationen, og jeg kan se, at stort set alle høringsparter siger, at det har fungeret godt. Så revisionsparagraffen for det vil vi gerne være med til at ophæve.

Ligesådan ser vi det som et fremskridt, at man i asylsager har overført afhøring af udlændinge fra politiet til Udlændingestyrelsen.

Vi synes, der er nogle problemer i den måde, man nu ændrer Flygtningeævnets procedure på, f.eks. det her med, at det bliver vanskeligere at komme senere med nyt bevismateriale, som man ikke er kommet med i første omgang. Det mener vi er en begrænsning af folks mulighed for at få en fair trial, en rimelig retssag.

Vi mener, at det er en ændring af 3-års-reglen, man laver her. Der står i bemærkningerne

til forslaget, at der er tale om en præcisering, men så vidt jeg kan se, er der helt klart tale om en ændring, og jeg kan se, at flere, bl.a. Advokatrådet, advarer meget imod, at man indfører den, og mener, at det vil føre til vilkårlighed og usikkerhed om asylretstilstanden. Så den synes jeg man skal overveje endnu en gang, ligesom nogle af de andre punkter, jeg har nævnt tidligere.

Jeg kan se, at min taletid er ved at være udløbet, så jeg vil sige, at generelt ser vi ingen grund til at støtte dette lovforslag.

Bendt Bendtsen (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter, at der nu bliver en lovhjemmel til lade andre end Flygtningehjælpen stå for undervisningen af den del, der nu er tilbage. Vi har jo allerede gjort det, der skulle til, for de nye, der kommer hertil.

Hvad angår en ophævelse af revisionsbestemmelsen, må man jo huske på, at formålet med en revisionsbestemmelse er at sikre, at Folketinget efter en årrække vurderer, om den lovgivning, som er vedtaget, har fungeret tilfredsstillende i praksis.

Det er vores opfattelse, at det har den på nogle punkter, men ikke alle. Jeg vil her særlig fremhæve reglerne om optagelse af asylansøgers fingeraftryk. Det har i høj grad lettet arbejdet med at opklare sager om dobbeltansøgninger, falsk identitet, tidligere begået kriminalitet m.v.

Det Konservative Folkeparti kan derfor også støtte, at disse regler for optagelse af fingeraftryk bliver overført på personfotografier. Det må være i alles interesse, at svindel med asylansøgninger, det være sig af den ene eller den anden art, bekæmpes så effektivt som muligt. Vi støtter generelt en hurtig og mere effektiv sagsbehandling i det offentlige såvel her som på andre områder.

Med hensyn til de bestemmelser, der er om Dansk Flygtningehjælp – det her lovforslag er på flere områder et opsamlingsheat – vil jeg sige, at vi er betinget positive i dag over for det her lovforslag, men vi mener stadig væk ikke, at Dansk Flygtningehjælp bør have sæde i Flygtningeævnet, og jeg mener heller ikke, at Dansk Flygtningehjælp burde være til stede i lufthavne, ved grænseovergange eller lignende, hvis der er tale om en ansøgning, som umiddelbart kan afvises. Jeg ved ikke, om det er, fordi Dansk Flygtningehjælp har mistet så meget terren, at man lader den have det her område.

Til revisionsbestemmelsen og 3-års-reglen vil jeg gerne knytte nogle ganske få kommentarer:

Vi har hele tiden været imod denne 3-års-regel, og jeg vil gerne understrege, at det er vi fortsat. Det skal der ikke herske nogen tvivl om, og derfor er lovforslaget jo, som vi siger, både godt og skidt. Altså vi er enige i, at det, der ligger om personfotografier og fingeraftryk m.v. er godt, og også de muligheder, der ligger for en overdragelse af ansvaret for undervisningen, er vi tilfredse med.

Derimod er jeg nødt til at sige, at vi forbeholder os ret til at stille ændringsforslag om 3-års-reglen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Så skal vi igen behandle udlændingeloven sådan lidt i småbidder, hvor der skal plukkes lidt i den, men da der jo er tale om mindre småstramninger, så har Dansk Folkeparti ikke de store protester at fremkomme med.

Fotografering og registrering over grænserne af de mange pendlerasylansøgere finder vi særdeles brugbart på samme måde som DNA-analyserne og fingeraftryk. Der skal naturligvis nogle strammere regler til for at bremse den fortsatte tilgang til Danmark af asylansøgere, så det bliver danskerne og ikke de mange fremmede nationaliteter, der bestemmer tilgangen.

Jeg kan forstå, at indenrigsministeren nu vil have asylansøgerne til at bære et legitimationskort med billede. Det står der i hvert fald i bemærkningernes punkt 3, hvor der bl.a. omtales fotografering. Det er lidt pudsigt, at ministeren fremsætter et sådant forslag, eftersom mange af dem, der står ved Sandholmlejren, netop har de store problemer med at holde på deres papirer, der meget ofte er blevet væk.

Jeg ved ikke rigtig, hvad der skal ske med asylansøgere, der heller ikke kan finde ud af at holde styr på deres legitimationskort. Det kan ministeren måske svare på. Og vi kunne måske også få at vide, for det står der ikke rigtig noget om i forslaget, hvad det betyder i ekstra udgifter. Vi har forstået, at de skal dækkes af politiets nuværende bevillinger, og politiet har det jo sådan set svært nok i forvejen, men det kunne være meget interessant at vide, om ministeren kan fortælle noget om, hvad det kommer til at koste.

Med hensyn til § 3, der omhandler afvisning af udlændinge ved indrejse til Danmark, så vil jeg også godt have at vide, hvordan de smukke ord skal omsættes i praksis. I Københavns Luft-

havn har man i hvert fald ikke mandskab til at kontrollere passagererne ved indrejsen, og derfor dukker der konstant udlændinge op på lufthavnsområdet, hvor de søger asyl, ofte uden de føromtalt papirer, der kan fortælle, hvem de er, eller hvor de kommer fra.

Der tales primært kun om udlændinge ved anløbssteder, f.eks. ved Øresund eller Frederikshavn, måske i en båd fra Norge. Jeg synes ikke, der er omtalt ret meget om en opstramning i selve lufthavnene.

Det er en småjustering af en lov, som et flertal vedtog herinde inden sommerferien, men alligevel, det er altså noget plukkeri, at man nu igen skal til at småplukke i udlændingeloven.

Så er der 65 personer, der tilsyneladende har opholdstilladelse efter jugoslaverloven. Det er altså utroligt med de mange speciallove, som et flertal i Folketinget har vedtaget, men det er tilsyneladende 65 personer, som ministeren mener Røde Kors eller andre kan varetage undervisningen af. Det må de så klare i Røde Kors, der i forvejen har omkring 4.200 udlændinge at undervise. Ministeren må måske også forklare lidt om, hvordan det skal praktiseres.

Men kort: Dansk Folkeparti kan støtte stramningerne i det her lovforslag.

Arne Melchior (CD):

Dette lovforslag giver ikke CD væsentlige problemer. Vi kan stort set tiltræde intentionerne og forslagene.

Dog må jeg sige, at vi endnu ikke har haft lejlighed til at gøre os bekendt med de høringsvar, der er indgået. Jeg har bemærket, at forslaget først er sendt ud til høring – og det er til en lang række instanser og organisationer – samme dag, som det er fremsat, nemlig den 29. oktober. Det fremgår i hvert fald af de høringsvar, vi har fået, at modtagerne i brev af 29. oktober, som de altså har haft den 30. oktober, er blevet bedt om at forholde sig til det.

Nu har vi så fået de høringsvar, som er indgået, og følgebrevet bærer godt nok datoen den 10. november, men det er altså først ankommet her i huset den 11. november. Jeg har først fået det på mit bord her i dag til morgen, og jeg har været fuldt optaget indtil dette minut.

Det er selvfølgelig særdeles utilfredsstillende, og jeg har gang på gang, også over for andre ministre og ministerier, påpeget, at sådan kan man altså ikke lege med Folketinget. Og at der er tale om lidt leg, fremgår jo af § 6 om ikrafttræden. Loven træder i kraft dagen efter be-

kendtgørelse i Lovtidende, § 2, nr. 1, dog først den 2. januar 1999. Heri er indeholdt, at ministeren forventer lovforslaget vedtaget i tide inden jul. Nu er der lidt formildende ved det, for når man kigger i bemærkningerne på side 17, så står dér den tekst, der burde have stået i paragraffen, siger jeg til de kære forfattere, der står nemlig om lovforslagets § 2, nr. 1, at den tidligst – ikke først – træder i kraft 2. januar 1999; formentlig skulle der også i paragraffen have stået tidligst.

Jeg kan altså ikke love ministeren, og for øvrigt vil jeg gå lidt videre og sige, at jeg kan ikke forestille mig, at dette forslag kan være gennemført inden jul. Foreløbig har vi endnu ikke fået alle høringssvar, og jeg mener, det vil være ganske urimeligt, når der har været den tid, der har været til det i huset hos ministeren, at komme her og sige til Folketinget i en i øvrigt meget travl periode, at nu har det at gøre det punkt færdigt. Men det bliver vi nok enige om, det løser sig vel nok, og der bliver ingen, der kommer i nød af den grund.

Vi tilsiger meget velvillig behandling, men vil altså have mulighed for at stille spørgsmål og se svarene på spørgsmål også fra anden side, før vi eventuelt kan komme med det endelige betænkningssbidrag eller bare sige ja tak til lovforslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, vi har jo den her tradition for med jævne mellemrum at behandle stramninger i udlændingeloven, og man kan sige, at de her stramninger måske er forudsigelige, eftersom de for de flestes vedkommende er fremsat som følge af revisionsbestemmelser fra tidligere lovændringer.

Alligevel er vi på nogle punkter en lille smule overraskede, for lige så lidt som det kan komme bag på Folketinget, at de her ændringer måtte komme, lige så lidt kan det være kommet bag på ministeren. Så meget desto mere besynderligt synes jeg det er at læse det her lovforslag.

Forslag om disse ændringer fremsættes, fordi man fra Folketingets side i sin tid ønskede, at der skulle være en periode, hvor myndighederne kunne gøre deres erfaringer med de nye bestemmelser, og herefter skulle der ske en vurdering af disse erfaringer. Og hvad ser vi så, når vi kigger på lovforslaget? Jeg har ikke set høringssvarene, der skulle være kommet i dag; jeg har været hernede, så dem kan jeg ikke forholde mig til. Vi ser, at ministeren foreslår, at

alle de ændringer, der er indført, fortsætter. Hvorfor? Primært fordi det synes ministeren. Ikke noget om at fortælle, hvordan praksis har været, hvilke problemer der har været med forslagene, hvad de berørte parter måtte mene om dagligdagen med de mange ændringer. Ministeren skriver i bemærkningerne, at myndighederne ikke har haft bemærkninger til lovgrundlaget. Men hvad erfaringerne med praksis har vist, kunne det være rart om vi havde fået frem og kunne tage stilling til og ikke bare høre en stillingtagen til selve grundlaget.

Jeg vil her ligesom hr. Arne Melchior komme med lidt brok over, at der endnu en gang først sker en afsendelse til høring, samtidig med at lovforslaget bliver fremsat. Vi har tidligere kritiseret det ligesom andre partier. Det er åbenbart ikke noget, der har hjulpet indtil videre.

Hver enkelt af de ændringer, der er, kan selvfølgelig tages op. Det vil jeg ikke gøre. Det vil jeg love ministeren at vi vil gøre i udvalget. Men jeg vil komme med en bemærkning til et af forslagene, nemlig spørgsmålet om Flygtningesnævnet. Det blev ændret i sin opbygning i 1995, hvor en række nye procedurer blev indført, bl.a. blev det tilladt, at formanden og næstformanden kunne afgøre genoptagelsesansøgningen alene. Hvordan har denne ordning, som må siges at være temmelig vidtgående i forhold til tidligere praksis, fungeret?

Det er muligt, at det fremgår af høringssvarene, men i forhold til loven fremgår det ikke, om det overhovedet er blevet undersøgt, og om der har været en praksis, som gør, at vi nu kan skride til den revision, der er lagt op til.

Ud over revisionsbestemmelserne er der også nogle nye tilføjelser: oprettelse af et fotoregister af asylsøgere. Det præsenteres som en serviceforanstaltning for asylsøgerne: Det vil være godt at kunne gemme billederne i registrene, for så skal man ikke ulejlige ansøgeren med den lange rejse til Sandholmlejren for at få taget et nyt billede til senere lejlighed. Det er jo næsten rørende.

Men den egentlige begrundelse er selvfølgelig – som vi også hører – at politiet gerne vil have de billeder for at kunne fastslå identiteten. Men jeg mangler fortsat en klar begrundelse for behovet. Allerede nu tager man jo fingeraftryk til det samme formål. Det er jo en betydelig mere sikker identifikationsmåde end et billede. Hvad skal man så med et foto?

Man kan selvfølgelig gætte sig til svaret: Det er praktisk, hvis man skal efterlyse folk, måske

også i et eller andet kriminalmagasin i tv, for det er utrolig uklart at have et fingeraftryk på en plakat. Da gør det sig ligesom bedre at have et billede.

Men dér kan man så rejse spørgsmålet om, hvordan det forholder sig med opbevaring af de her ting, og hvad de i øvrigt kan bruges til. Det er jo trods alt personer, som er på flugt – eller som i hvert fald har søgt asyl. Om de får det, er så en anden sag.

Vi mener, at det endnu en gang lægger op til det her forløb, der hedder registrering og kriminalisering af asylsøgere, som vi fra Enhedslisten gang på gang har taget afstand fra. Og så synes jeg, at man kan tilføje, at det jo er en særegel, når det gælder asylansøgere. Jeg er sikker på, at hvis vi lavede et fingeraftryksregister for alle danskere, så ville vi også kunne opklare flere forbrydelser. Så jeg venter bare på, at indenrigsministeren eller andre gode kræfter – hr. Bendt Bendtsen – foreslår, at vi får oprettet det fingeraftryksregister for samtlige danskere, sådan at vi rigtig kan komme i gang med at opklare forbrydelser.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Også hr. Søren Søndergaard beskæftigede sig med spørgsmålet om høringsstidspunktet og den frist, der er givet. Det giver mig anledning til yderligere over for ministeren og de embedsmænd og de ministerkollegaer, der måtte lytte – det meste af regeringen sidder jo nok ved højtalerne for at lytte til det her – endnu en gang at uddybe, at det altså ikke er småpjat, når vi klager over den slags ting.

Og det er ikke kun af hensyn til Folketinget og ordførerne, der jo på deres partis vegne skal kunne tage stilling ved første behandling, men det er sandelig også en påpegning af hensyn til dem, man hører. De må da kunne forvente, at de hørings svar, de afgiver, og som de højst sandsynligt gør sig umage med, og som de atter en gang får al for kort tid til, indgår i de overvejelser, man gør sig i partierne.

Ellers er høringen jo bare en parade forestilling uden nogen indflydelse på processen. Og meningen med at høre disse mange er jo naturligvis, at de, der har skoene på, ved, hvor de trykker, og at det, de kan gøre gældende og bemærke eller foreslå – hvad det måtte være – virkelig kan indgå i partiernes overvejelse, inden de skal melde klart ud her ved første behandling.

Så jeg synes, man skal tage det meget, meget alvorligt og lade det stå i Ministerialtidende og alle mulige andre steder, ellers må vi jo gå til statsministeren.

Tom Behnke (FP):

Der er bestemt ingen tvivl om, at når både hr. Arne Melchior og hr. Søren Søndergaard bruger hovedparten af ordførertalen til at kritisere en høringsrunde i stedet for at forholde sig til, hvad der står i forslaget, så er det et harmløst forslag. Og det er også sådan, vi i Fremskridtspartiet læser det. Der er tale om, at en revisionsbestemmelse udgår.

Man kan sige, at når vi i forvejen har ændring af udlændingeloven to gange i hver folketingssamling, så behøver vi formentlig heller ikke have en revisionsbestemmelse. Og hvis der er enkelte områder, man synes man vil have belyst bedre for måske at vurdere, om man selv skal stille nogle ændringsforslag til udlændingeloven, ja, så kan man bare bede om det, og så bliver det jo produceret med det samme.

Så er der nogle mere konkrete ting i det her. Det er bl.a. edb-registrering af foto. Der er ingen tvivl om, at det bare er at bruge den moderne teknik, og vi kan i Fremskridtspartiet bestemt ikke have nogen indvendinger imod, at man benytter den teknik, der nu engang er til rådighed i 1998.

Vi har heller ikke noget imod, at man går ind og laver de samme spilleregler, når vi taler om foto, som når vi taler om fingeraftryk. Det gør det jo langt nemmere, at det er de samme spilleregler, der gør sig gældende.

Vi har heller ikke noget imod, når vi taler om undervisningen af eksjugoslavere eller personer, der kommer fra Eksjugoslavien, at undervisningen foregår i det regi, hvor man er tættest på de pågældende personer. Det kan vi bestemt heller ikke have noget imod.

Vi kan heller ikke have noget imod, at ministeren laver nogle tekniske og sproglige redaktionelle opstramninger og tilpasninger af lovgivningen. Det kan vi teknisk set heller ikke have noget imod, men det betyder ikke, at vi så dermed har godkendt f.eks. 3-års-reglen. Det har vi ikke. Vi siger bare, at det er hensigtsmæssigt, at man redaktionelt passer forslaget til. Det med 3-års-reglen er en helt anden og meget længere diskussion. Det kan være, vi får den i denne her samling. Det kunne jo være, at Fremskridtspartiet genfremsatte nogle af sine lovforslag, og så får vi jo så den diskussion ved

den lejlighed. Men jeg betragter udelukkende ministerens forslag her som værende teknisk på det punkt.

Men jeg har ét spørgsmål til ministeren. Og det er selvfølgelig også, fordi man, når der ikke er så meget substans at gå i gang med, så begynder at falde over nogle andre ting. Man starter jo med i § 1, at det er i udlændingeloven, der er nogle ændringer, man ønsker. Så kommer der § 2, det er så i lov om ændring af udlændingeloven nr. 473, så er der lov om ændring af udlændingeloven nr. 410, og så er der lov om ændring af udlændingeloven nr. 382.

Jeg troede egentlig, når nu man lavede de dér lovændringer, at så skrev man det ind i udlændingeloven og så var det dét, der var udlændingeloven, og så var det dét, vi forholdt os til, og det, man stillede ændringsforslag til. Så jeg vil bare høre, hvori teknikken ligger med det her. Er det fire forskellige udlændingelove, vi har, eller hvad? Det er det formentlig ikke.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg vil gerne sige tak for den overvejende positive modtagelse, forslaget har fået her i Tinget i dag. Der er jo blevet stillet en række spørgsmål. Nogle af dem vil jeg forsøge at svare på her, men ellers vil jeg selvfølgelig meget gerne besvare det under udvalgsbehandlingen.

Det er jo rigtigt, at det her er nogle forsøg, der har kørt, siden min forgænger fik det her gennemført. Og det er dem, vi nu vil have godkendt, samt lave visse forbedringer af tingene.

Jeg har noteret mig, at den 3-års-frist, som nogle er tilhænger af, og andre ikke er, måske kan komme til debat senere. Men det er altså ikke den, der er medtaget her i lovforslaget.

Jeg vil også gerne sige, at det hører med i billedet, når man taler om sammensætning af Flygtningsnævnet og når man taler om Dansk Flygtningehjælps medvirken også ved åbenbart grundløs-proceduren, at så skal man huske på, at det jo er en af de ting, der gjorde, at det kunne komme til at gå hurtigere, fordi man dermed i og for sig havde næsten to instanser i samme afgørelse.

Jeg vil også godt sige omkring det med foto, at registrering her jo er helt naturlig, når man har registrering af fingeraftrykene.

Fru Pernille Frahm var inde på visse problemer omkring det her, og det var jo nok, fordi SF i sin tid har haft en anden holdning til selve lovforslagene, da de blev fremsat. Men hensyn til fingeraftryk og tidsgrænsen på 10 år, tror jeg

det er, mener vi, at det skal være det samme både for fingeraftryk og for foto, og det har vist sig – det er i hvert fald de ting, jeg har hørt – at det er en fornuftig tidsgrænse.

Jeg har også bemærket, at Advokatrådet har haft nogle bemærkninger til L 71, § 1, nr. 4, og jeg vil dér kun sige til Advokatrådets bemærkninger, at det indebærer måske en lille stramning, men det er mere en præcisering, som det også er blevet nævnt, for at kunne have helt klare regler. Der har været eksempler, hvor denne præcisering ikke har været helt i orden, og det er grunden til, at vi medtager den.

Og så vil jeg selvfølgelig sige, at jeg har stor respekt for travle folketingsmedlemmer, der alt for sent – som hr. Arne Melchior siger – har fået disse høringssvar og ikke engang har fået dem alle sammen. Jamen det tager jeg til efterretning, hvis det er en kritik, der rettes generelt, for jeg mener også, at man skal have tid til det, og til hr. Arne Melchior vil jeg også gerne sige, at den fortolkning, som hr. Arne Melchior selv kom med, om, at den 2. januar 1999 var det tidligste, kan jeg måske også godt tilslutte mig, for det tror jeg er realiteternes verden, at det vil blive sådan.

Så spørger fru Pia Kjærsgaard, om de, der nu får asyl, kan styre deres kort. Ja, det går jeg bestemt ud fra de kan. De er i al fald i en anden situation end den, fru Pia Kjærsgaard nævner, hvor det ikke var tilfældet. Jeg kan desværre ikke her på stående fod sige, hvad det koster, men jeg mener, det i al fald er småting i forhold til den fordel, det vil være, at man har disse kort.

Jeg tror i og for sig ikke, jeg behøver at sige mere nu, men som sagt er jeg selvfølgelig villig til i udvalget at svare på spørgsmål angående de her ting, der har været rejst, og hvad der måtte komme yderligere, når man har set de sidste høringssvar.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 7:
Forslag til lov om ændring af værnepligtsloven og lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde. (Ændring af reglerne om udelukkelse af straffede værnepligtige, delvis ændring af Værnepligtsnævnets funktion og sammensætning, udvidelse af fristen for ansøgning om overførelse til civilt arbejde m.v.). Af indenrigsministeren (Thorikild Simonsen). (Fremsat 7/10 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lotte Bundsgaard (S):

I Socialdemokratiet mener vi, det er godt, at vi med dette lovforslag ændrer grænsen for, hvor lang straf man må have, før man udelukkes fra forsvaret. I dag er grænsen 5 måneders ubetinget fængsel, det foreslås nedsat til 30 dage.

Vi mener også, det er positivt, at der lægges op til, at de tidligere straffede fordeles bedre rundt i landet. I forsvaret er der i dag problemer med tidligere straffede, der er kommet ind for at aftjene deres værnepligt. De tidligere straffede har gentagne gange ifølge rapporten om kriminelle værnepligtige i forsvaret givet anledning til disciplinære problemer. Derudover kan det ifølge forretningsudvalget for værnepligtige i forsvaret være skadende for kammeratskabet mellem de værnepligtige, hvis flere eksempelvis voldsdømte aftjener deres værnepligt på samme kaserne.

I Socialdemokratiet mener vi ikke, at det skal forfølge én hele livet, at man er trådt lidt ved siden af. Mange kan godt aftjene deres værnepligt alligevel. På den anden side skal enkelte tidligere straffede ikke have lov til at ødelægge uddannelsen og kammeratskabet blandt de værnepligtige. Derfor mener vi som sagt, at det er en god og velafbalanceret ændring af loven.

Ændring af Værnepligtsnævnets funktion er også indeholdt i lovforslaget. Det vil gå fra rutinesager til i højere grad at behandle klagesager. Det vil betyde en enklere sagsbehandling og en mindre ressourcetrængende administration. En hurtigere sagsbehandling vil være til gavn for såvel samfundet som de værnepligtige. I Socialdemokratiet kan vi også bakke op om, at Værnepligtsnævnet udvides med to medlemmer. Vi mener, at det er godt, at der

kommer mere politisk bredde i Værnepligtsnævnet, men især mener vi, at det er godt, at forretningsudvalget for værnepligtige i forsvaret får en plads i nævnet.

Forretningsudvalget for værnepligtige i forsvaret gør et stort stykke arbejde i dagligdagen – et arbejde, der kommer både forsvaret og den enkelte værnepligtige til gode. Det er et godt og et nødvendigt signal, vi sender ved at give de værnepligtige plads i nævnet.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi kan tilslutte os, at fristen for at søge civilt arbejde udvides fra 4 til 8 uger, da det giver de værnepligtige bedre tid til at overveje, om de vil søge civilt arbejde. Vi kan derfor i Socialdemokratiet tilslutte os forslaget.

Karen Rønne (V):

En arbejdsgruppe vedrørende kriminelle værnepligtige i forsvaret konkluderede i maj 1994, at forsvaret ikke har noget kriminalitetsproblem, men derimod problemer i relation til trivsel og integration, ligesom der består disciplinære problemer. Rapporten påviser, at gruppen af tidligere straffede værnepligtige har en overhyppighed af militære sanktioner sammenlignet med ustraffede værnepligtige.

Hærens Operative Kommando har udtalt til arbejdsgruppen, at det betragtes som signifikant for enheder, som modtager et stort antal straffede, at forholdet ofte giver anledning til disciplinære problemer. Og det forhold, som igen skaber uro i enhederne, besværliggør den samlede tjeneste og får dermed indflydelse på det uddannelsesmæssige udbytte. Muligheden for at foretage en mere jævn fordeling af de tidligere straffede er i dag ikke til stede.

I rapporten om kriminelle værnepligtige i forsvaret fra september 1996 vurderes det endvidere, at udviklingen i værnepligtstjenestens karakter og nedsættelsen af tjenestetiden har forstærket behovet for at overveje en ny udelukkelsesgrænse henset til de vanskeligheder, som straffede værnepligtige efter forsvarets erfaringer giver anledning til.

Det har bl.a. fra forsvarets myndigheders side været anført, at den nuværende udelukkelsesgrænse på 5 måneders ubetinget fængsel er for høj.

Tidligere straffede værnepligtiges overtrædelser af den militære straffelov giver anledning til ressourcspild og forstyrrelser af værnepligtsuddannelsen. På den anden side vil en automatisk udelukkelse af tidligere straffede